

Inima pe zebră

Gerra Orivera

mulțimea de tine pe un prag de genune

a stins culorile vremii cel fără iubire

înainte de vrere

unicul nu avea pe ce să-și sprijine duhul

fără memorie

apele nu învățaseră încă să curgă

sâmburul se pipăia pe dinlăuntru fără căldură

să fie lumină

s-a văruit pe ziduri de neant

fără ureche ai auzit

porunca

și-ai aprins candela cărnii

până când

pragul ca o genune

semaforul colcăie de ochi de cârțiță

în fiecare nod

țipă degete amputate

spectaculos

sucombă ziua în vene sursa așteaptă

trezirea

un prag iubite

bidineaua cu aștrii trasează direcții

eu

tu

în urzeala ecoului

suveica materiei ne depășește

sau rămâne în urmă

smerit

inima se îmbracă în curcubeie

nu mă certa din oglindă

să te respiri nedespărțit

în mine

timpul se-nchide-n icoană